
EUpDate

Nyhedsbrev om EU, uddannelse og beskæftigelse

Nr. 2/2007

Uddannelse **2**

Rådsmøde for uddannelse	2
Nye indikatorer på uddannelsesområdet	2
Høringssvar ECVET	4

Beskæftigelse **6**

Ny aftale om vold på arbejdspladsen	6
Ny stor OECD-undersøgelse	6
Parlamentet diskuterer grønbogen om arbejdsretten	7
Servicedirektivet igen-igen	8

UDDANNELSE

Rådsmøde for uddannelse

Dagsordenen var noget tynd på det seneste rådsmøde for uddannelse, som blev afholdt d. 16. februar 2007. De to eneste programpunkter var således udarbejdelse af et arbejdsprogram for uddannelse og erhvervsuddannelse efter 2010 og udarbejdelse af budskaber til Det Europæiske Råds forårsmøde. Det var dog ikke mange af [konklusionerne fra rådsmødet for uddannelse](#), som nåede videre til Det europæiske Råds forårsmøde. Hvor uddannelsesministrene blandt andet fremhævede behovet for modernisering af de videregående uddannelser samt øget fokus på voksenalderen & efteruddannelse og livslang læring, har [konklusionerne fra topmødet](#) et klart fokus på innovation. Uanset hvad, er det dog klart, at fokus på førskoleområdet er stærkt stigende, og der har da også været afholdt uofficielt rådsmøde i Heidelberg, hvor netop førskoleområdet blev diskuteret.

Med hensyn til uddannelse efter 2010 skal resultaterne af drøftelserne på mødet nok snarere ses som begyndelse på diskussionen end en konklusion. Det er derfor meget tidligt at udtale sig om, hvad der kommer til at præge den uddannelsespolitiske dagsorden i EU efter 2010. Ikke desto mindre blev følgende emner fremhævet fra debatten og placeret i slutdokumenter. Det drejer sig om, at man i EU skal:

- bevare uddannelsens og erhvervsuddannelsens centrale placering i Lissabonstrategien
- sikre adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse og lige muligheder for alle
- udvikle en læringskultur, der er indbydende, især for unge
- fremme og i stigende grad tage hensyn til uddannelsesforskning
- udvikle og opretholde en livscyklustilgang til uddannelse, der begynder i den tidlige barndom og fortsætter hele livet
- anerkende den rolle, som uddannelse og erhvervsuddannelse spiller som en katalysator for social integration og undervisning i demokrati.

29.marts07/EL

Nye Indikatorer på uddannelsesområdet.

Den åbne koordinations metode i EUs beslutningsprocedurer betyder, at indikatorer og benchmarks har en central placering i uddannelsespolitikken. Benchmarks er de mål man sætter sig på et område, og indikatorerne måleredskabet..

D. 21. februar 2007 fremlagde Europa-Kommissionen en [meddelelse](#) med forslag til nye 20 nye indikatorer på uddannelsesområdet. De 20 nye indikatorer skal supplere de generelle indikatorer for Lissabonstrategien og erstatte de hidtidige 29 indikatorer på uddannelsesområdet, som - sammen med de 5 benchmarks - er blevet brugt til at følge udviklingen mod de "13 detaljerede mål" i [Uddannelse og Erhvervsuddannelse 2010](#). De foreslåede indikatorer knytter an til Lissabonprocessens 8 centrale politikområder, og hvor der tidligere har manglet sammenhæng mellem de strategiske mål, og de indikatorer som anvendes til at vurdere om målene nås, er de nye indikatorer bedre i denne henseende. Arbejdet med indikatorerne har stået på siden rådsmødekonklusionerne fra d. 24. maj 2005, og indikatorerne er blevet til på baggrund af [arbejdet i 'the Standing Group on Indicators and Benchmarks'](#) (SGIB) og de otte arbejdsgrupper under Lissabonstrategien.

Centrale politikområder

De 20 nye indikatorer, hvoraf de ni er gengangere fra de hidtidige indikatorer, er struktureret omkring otte såkaldte 'centrale politikområder' som knytter sig til Lissabonstrategiens prioriteter for uddannelse. De otte centrale politikområder er:

- 1) Lige muligheder for alle på uddannelsesområdet
- 2) Fremme af effektivitet inden for uddannelse
- 3) Realisering af livslang læring
- 4) Nøglekompetencer blandt unge
- 5) Modernisering af skoleundervisningen
- 6) Modernisering af erhvervsuddannelsen (København-processen)
- 7) Modernisering af den videregående uddannelse (Bologna-processen)
- 8) Beskæftigelsesegnethed.

Indikatorerne

Flere af de 20 kerneindikatorer er gengangere fra de 29, der har været i anvendelse i 2004-2006. Gengangerne står i det følgende med *kursiv*. De 20 indikatorer er:

- 1) *Deltagelse i førskoleundervisning*
- 2) Specialundervisning
- 3) *Personer med kort skolegang*
- 4) *Læsefærdigheder, matematik og naturvidenskab*
- 5) Sprogkundskaber
- 6) Ikt-færdigheder
- 7) Medborgerkompetencer
- 8) Læringskompetencer
- 9) *Unge, der har afsluttet en uddannelse på gymnasieniveau*
- 10) Skoleledelse
- 11) Skoler som lokale læringscentre med mange formål
- 12) Faglig udvikling af lærere og undervisere
- 13) Inddeling af uddannelsessystemerne i grupper
- 14) *Personer med en videregående uddannelse*
- 15) *Mobilitet på tværs af grænserne blandt studerende på videregående uddannelser*
- 16) *Voksnes deltagelse i livslang læring*
- 17) Voksnes færdigheder
- 18) *Befolkningens uddannelsesniveau*
- 19) *Investeringer i uddannelse*
- 20) Afkast af investeringer i uddannelse

Som datagrundlag vil Kommissionen benytte flere kilder. Herunder både tal fra OECD, UNESCO og Eurostat. PISA skal således levere data til indikator fire om læsefærdigheder, matematik og naturvidenskab, mens TALIS formentlig skal levere data til indikator tolv om faglig udvikling af lærere og undervisere.

En grundigere gennemgang af de otte centrale politikområder og de 20 nye indikatorer kan findes på [DLIs hjemmeside](#).

29. marts/EL

Hørings svar ECVET

DLI afgav d. 1. marts 2007 [hørings svar](#) vedrørende [Europa-Kommisionens arbejdsdokument om det europæiske meritssystem for erhvervsuddannelse – ECVET](#). DLI's hørings svar vil indgå i det nationale hørings svar Danmark afgiver som en del af den hørings proces Kommissionen har iværksat af samtlige medlemsstater, europæiske organisationer og andre interessenter om etablering af ECVET (European Credit System for Vocational Education and Training).

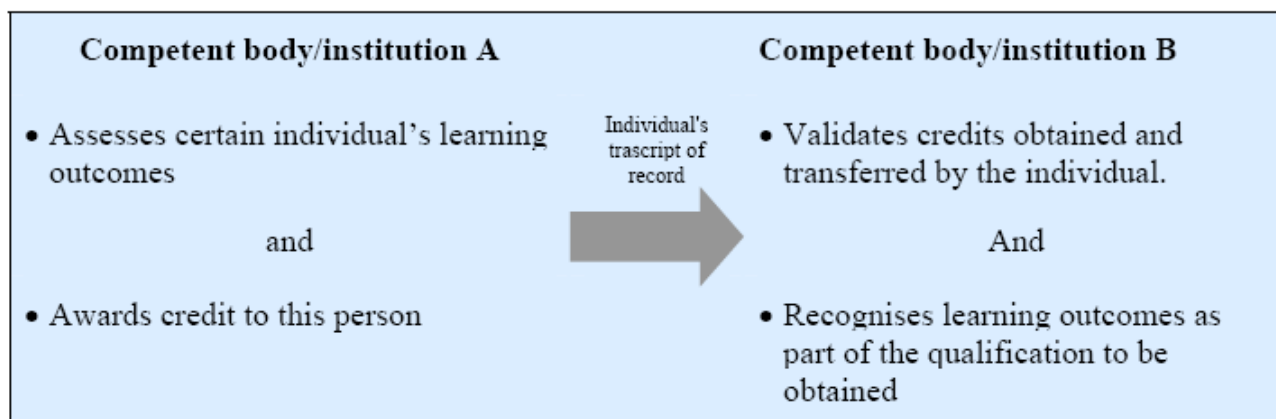
I hørings svaret tilslutter DLI sig formålet med ECVET om at øge gennemsigtigheden af de europæiske uddannelsessystemer, men pointerer samtidig, at forslaget er alt for kompliceret i sin nuværende form.

Som lovet i [EUUpdate 5 2006](#), kommer her en grundigere gennemgang af ECVET, som forslaget foreligger pt.

Et system for meritoverførsel erhvervsuddannelser imellem

Forslaget til et meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse bærer i høj grad præg af EUs manglende kompetence på uddannelsesområdet. Der er derfor ikke meget direkte 'fælleseuropæisk' over forslaget, og der lægges i praksis op til, at uddannelsesinstitutioner laver samarbejdsaftaler med hinanden, samt at disse aftaler så skal have en særlig karakter. Det er meningen at ECVET skal supplere og spille sammen med [EQF'en](#), men forslaget minder mere om ECTS, som vi kender det fra de videregående uddannelser.

Overordnet set er formålet med systemet at øge gennemsigtigheden og sammenligneligheden af de europæiske erhvervsuddannelser, for derigennem at styrke tilliden de involverede institutioner imellem, således at den tværnationale mobilitet for studerende kan styrkes. Princippet i systemet er, at den uddannelsessøgende får udstedt en 'karakterudskrift' af den institution, som har ansvaret for den træning/uddannelse, man har gennemgået. Denne 'karakterudskrift' afleverer man til den ansvarlige institution i det land, hvor man har brug for at få sine kvalifikationer anerkendt. ECVET kan altså bl.a. betragtes som et system for meritoverførsel imellem uddannelsesinstitutioner.

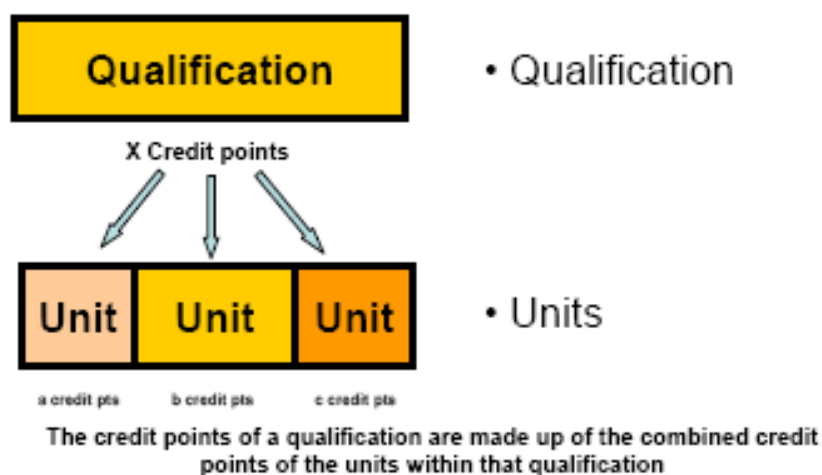
SEC(2006) 1431, s. 10

Kommissionen giver ingen præcis definition af, hvad disse institutioner skal være, men skriver at det kan være alt fra ministerier og agenturer til firmaer og Ngo'er. I nogle tilfælde vil offentlige myndigheder tildele uddannelsesudbydere retten til at udstede kvalifikationsbeviser og kreditpoint. I andre tilfælde vil dette være uddelegeret til regionalt niveau eller endda til udbyderne selv.

De tekniske detaljer

ECVET er bygget op om det samme princip om læringsresultater, som vi kender fra EQF'en, men indfører to væsentlige nyskabelser. For det første indføres 'læringsenheder' som en underinddeling af kvalifikationer, og for det andet indføres 'kreditpoint'. Disse tiltag skal hjælpe til at konkretisere og vægte de læringsresultater som forbindes med en given kvalifikation. Hermed kombineres den output-orienterede tilgang i EQF'en med input-orienterede kriterier som uddannelsens længde og forventede arbejdspress.

I praksis vil dette foregå ved, at en given kvalifikation tildeles et antal kreditpoint. Denne kvalifikation deles op i enheder, som hver tildeles en del af kvalifikationens samlede point.

SEC(2006) 1431, s. 15

Princippet er altså, at man fastsætter de forventede læringsresultater for en given periode i en erhvervsuddannelse. Dette kaldes "en kvalifikation". Og kvalifikationen tildeles dernæst et antal meritpoint. Kvalifikationen deles derefter op i enheder, som hver i sær udgør den mindste, kvantificerbare del af en kvalifikation. Enhederne tildeles derefter en del af den samlede kvalifikations meritpoint ud fra en vurdering af, hvor væsentlige de er for den samlede kvalifikation, og hvor stor en del af arbejdspresset de udgør. Kommissionen foreslår i denne forbindelse, at 120 point skal svare til et års læring.

Hvordan forholdet mellem kvalifikationer, enheder, meritpoint og læringsresultater skal være i de enkelte tilfælde, vil være op til de 'ansvarlige institutioner'. De 'ansvarlige institutioner' skal desuden stå for udarbejdelsen af regler og aftaler om validering, godkendelse og overførsel af kvalifikationer samt beslutningen om at indføre ECVET.

Hvad der ikke står i materialet.

Der er i høringsmaterialet flere referencer til, at ECVET skal spille sammen med EQF. Der er dog ingen klar beskrivelse af, hvordan man forestiller sig at dette i praksis skal hænge sammen. Et godt gæt kunne være, at de ansvarlige institutioner, som på nationalt eller regionalt plan står for implementeringen af ECVET, skal skele til EQF-niveauerne. I praksis vil det sandsynligvis være det samme som de (kommende?) nationale kvalifikationssystemer, når de designer sammenhængen mellem kvalifikationer, enheder, meritpoint og læringsresultater, således at i hvert fald kvalifikationer og læringsresultater stemmer over ens.

29. marts 2007/EL

BESKÆFTIGELSE

Ny aftale om vold på arbejdspladsen

De europæiske sociale parter; Business Europe¹, CEEP, UEAPME og ETUC udarbejdede i december 2006 et udkast til en rammeaftale om at sætte fokus på at identificere, forebygge og varetage problemstillinger vedrørende vold og chikane på arbejdet. Dette udkast har siden været til høring i ETUCs medlems-organisationer og blev d. 20/21 marts 2007 vedtaget på ETUCs eksekutiv komite møde.

Den største hurdle under forhandlingerne om udkastet var, at arbejdsgiverne ikke ville acceptere, at "vold og chikane fra tredjepart" skulle indgå i aftalen. Specielt for bl.a. lærerorganisationerne var det et afgørende krav, da vold fra tredje part netop kan kategoriseres, som den vold eller chikane elever og forældre udøver mod lærere. Imidlertid er det kun i mindre grad lykkes at få dette inddraget i aftalen – og i forhandlingerne. I udkastet til rammeaftalen beskrives vold og chikane kun kort i introduktionen, men udelades under den reelle afklaring af chikane og vold på arbejdspladsen. Arbejdsgivernes argument for at undlade at inddrage vold og chikane fra tredje part er, at denne form for vold og chikane er et politimæssigt og juridisk anliggende og ikke et arbejdsgiveransvar. Dette står i stærk kontrast til lærernes arbejdspraksis, der jo i høj grad er kendetegnet ved kontakt til elever og forældre. Det, der står tilbage, er i realiteten, at lærerne kan få svært ved at få anerkendt, forebygget og varetaget vold og chikane fra elever og forældre som arbejdsrelaterede problemer. Rammeaftalens formål synes derfor for lærernes vedkommende svækket.

ETUC har alligevel besluttet at vedtage aftalen af to årsager. For det første; fordi rammeaftalen sætter fokus på arbejdsmiljø i et bredt perspektiv og på sigt vil inddrage lande, hvor udviklingen og erkendelsen af vigtigheden af denne del af arbejdsmiljøet ikke er anerkendt. For det andet understreges det i aftalen, at de sociale partnere på nationalt niveau kan uddybe aftalens indhold og sætte højere standarder for anerkendelse af vold og chikane på arbejdet. Netop dette er en mulighed for på sektorbasis (og på nationalt niveau) at indgå aftale om, at vold fra tredje part indgår som en del af aftalen om at forebygge chikane og vold på arbejde.

2. april/LWT

Ny stor OECD-undersøgelse

Tirsdag d. 17. april er der møde i TUAC, og et af dagsordenspunkterne er OECD's Programme for the International Assessment of Adult Competencies (PIAAC). Ambitionerne for PIAAC er, på baggrund af empiri om diverse landes arbejdsmarkeder og velfærdsordninger, at identificere og måle forskelle på kvalifikationer på tværs af nationale grænser. Konklusionerne af PIAAC vil derfor formodentlig være en sammenligning af hvilke nøgle-kvalifikationer, der generer et overskud på civilt og socialt engagement, sundhed, voksenundervisning, og samlet økonomisk og socialt output, og derfor er mest anvendelige og effektive. Arbejdet med PIAAC er i 2006 forløbet med underbygning og videreudvikling af eksisterende arbejde af PIAAC. Dette arbejde udmunder i 2007 i en færdig analytisk strategi og plan for PIAAC, der kommer til at fremstå som en selvstændig publikation i stil med PISA.

2. april/LWT

---

¹ Business Europe (tidligere UNICE), CEEP (European Centre of Enterprises with Public Participation and of Enterprises of General Economic Interest), UEAPME (European Association of Craft, Small and Medium-sized Enterprises) og ETUC (European Trade Union Confederation).

Parlamentet diskuterer Grønbogen om arbejdsretten

Grønbogen om modernisering af arbejdsretten tager tråden om flexicurity [EUpdate 1](#) videre, da det i grønningen diskuteres, hvorledes flexicurity og arbejdsret i fremtiden kan kombineres. Endvidere tager grønningen afsæt i Kommissionens statusrapport fra 2006 om vækst og beskæftigelse, hvor fleksibilitet – og i forlængelse deraf flexicurity – er et hovedtema. Det er altså tydeligt at organiseringen af arbejdsmarkedet i høj grad diskuteres ud fra flexicurity. I forlængelse af dette mener DLI, at det er vigtigt at fastholde et fokus på, at de sociale parter (både arbejdsgiver og arbejdstager) inddrages i den videre diskussion om de perspektiver, grønningen berører. Ellers vil flexicurity blive et tomt begreb for organiseringen af arbejdsmarkedet på europæisk niveau.

Den 21. marts 2007 var der møde i [EMPL](#)² i parlamentet, hvor der var afsat tre en halv time til høring og drøftelse om grønningen. Til stede var Kommissionens formand for [Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling](#); Vladimír Špidla, og af dansk islet var MEP'er Ole Christensen. Endvidere var der til mødet inviteret to professorer; prof. Wilthagen (Tilburg Universitet) og prof. Bercusson (London Universitet) og en flexicurity ekspert: Willy Buschak fra EUROFOUND.

Willy Buschak åbnede diskussionen med 13 teser om flexicurity, hvoraf de væsentligste var; at flexicurity er i alles interesse – ikke kun for arbejdsgivere, og at det ikke er muligt at overføre flexicurity fra land til land, da kompleksiteten og diversiteten landende imellem er meget høj. De efterfølgende spørgsmål og meningstilkendegivelser fra MEP'ere berørte mange forskellige aspekter af flexicurity. Herunder blev der spurgt til, hvem der skal betale en implementering af flexicurity? Om fagforeningerne bliver svækket af flexicurity? Bør Danmark være benchmark for flexicurity? Er flexicurity en arbejdsmarkedsmodel, hvor individuelle aftaler mellem arbejdstager og arbejdsgiver i højere grad tilgodeses – og påvirker dette de kollektive aftaler? Kommissionens formand Vladimir Špidla havde derefter taletid og besvarede mange af spørgsmålene. Han tilføjede til et spørgsmål om ansættelsesformer, at kontrakter uden tidsbegrænsning ikke vil blive ændret – i den forstand at kommissionen ikke ønsker at skabe incitament for ansættelseskontrakter med tidsbegrænsning. Endvidere pointerede Vladimir Špidla, at arbejderne skal beskyttes mod risici.

De to professorer fremlagde hver deres forståelse af grønningen og gav deres bud på, hvor grønningen er mangelfuld og ufuldstændig. Herunder var de enige om, at tanken om én arbejdsmarkedsmodel for Europa ikke er mulig, og at grønningen ikke favner den diversitet, der eksisterer i Europa. De to professorer var også enige om, at fagforeningerne samt arbejdsgiversiden bør spille en central rolle i udarbejdelsen af forslag til en model for organiseringen af arbejdsmarkedet. Som prof. Wilthagen udtrykte det; ”De sociale parter er stifindere”.

Det samlede indtryk fra udvalgsrådet er, at der fra kommissionens og parlamentets side er fokus på at fastholde den sociale dimension af flexicurity. At flexicurity netop ikke bare er, at arbejdstagerne skal være fleksible i deres ansættelsesforhold således, at arbejdsgiver får nemt ved at afskedige og ansætte arbejdstagere. Men at flexicurity også betyder sikring af arbejdstagernes velfærd. Det er naturligvis en klar forudsætning for den samlede europæiske fagbevægelse, at de sociale parter er de centrale spillere i den videre diskussion.

Grønningen vil blive yderligere diskuteret på næste udvalgsråd i EMPL d. 11/12. april 2007.

2. april/LWT

² Udvalget om beskæftigelse og sociale anliggender

Servicedirektivet igen - igen

I februar 2007 udsendte ETUC og CEEP en fælles erklæring til kommissionen og medlemslandene om den videre udformning af Servicedirektivet. Denne erklæring indeholder 6 punkter/ideer til, hvordan servicedirektivet bør tilpasses og udformes. Et væsentligt synspunkt i erklæringen er, at i tilfælde af konflikt mellem hensynet til det indre marked og hensynet til samfundets forsyningspligt, bør forsyningspligten vægtes højere end konkurrenceretlige forhold og hensynet til det indre marked. Et andet punkt er, at det skal være muligt at fastholde en offentlig styring – gennem økonomiske støtteordninger – af SGEI's. I øjeblikket har Kommissionen 'bolden', og det er forventeligt at Kommissionen i løbet af 2007 udsender en meddelelse om den kommende strategi for det videre arbejde med servicedirektivet.

2. april/LWT

EUpDate udsendes elektronisk til DLI's medlemmer
Redaktionen afsluttet den 2. april 2007